

Хамдиёрони азиз!

Кобили тазаккур аст, ки сиёсати миллии ҳар як кишвари соҳибистиклол хусусияти хоси худро дошта, мазмуни асосии он дар ҷорабинихои ғуногуни фарҳангию сиёсӣ ва рамзу анъанаҳои миллий таҷассум меёбад. Хамаи ин заминаи муҳим барои дарки худшиносӣ ва комёб гардидан ба пешрафту дастовардҳои кишвар мебошад. Аз ин рӯ, «Рӯзи Президент», ки санаи 16 ноябр дар каламрави Тоҷикистони азиз ҷашн гирифта мешавад, икдоми некест, ки барои арҷгузори ва ифтихор доштан аз Тоҷикистони азиз, Истиқлолияти пайдор ва кадршиносӣ аз захираҳои Президенти кишвар ҳамчун Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий – Пешвои миллат мебошад.

Аз саҳифаҳои таърих дар ёд дорем, ки 16 ноябри соли 1994 дар иҷлосияи Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон маросими савгандёдкуни ва ба вазифа шурӯъ кардани Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон баргузор гардида буд. Мақсад аз рузи ид муайян кардани рузи 16 ноябр дар он ифода меёбад, ки ибтидо аз ҳамин рӯзи тақдирсозу муайянкунандаи рушди минбаъдаи бомароми Тоҷикистон марҳилаи нави муҳими давлатӣ, яъне тибки Конститутсияи давлати соҳибихтиёр дар Ҷумҳурии Тоҷикистон идоракунии президентӣ оғоз ёфта, Президенти тозаинтихобгардида ба иҷрои вазифа шурӯъ намудааст.

Бо манзури эҳтирому эътирофи ғазилати сиёсатмадориву давлатдории навини кишвар, таъмини сулҳу ваҳдату ягонагии мардуми сарзамин ва болоравии обрӯву нуфузу макоми Тоҷикистони соҳибистиклоли мо дар арсаи байналмилалӣ, ки ин паёмдхо дар маҷмӯъ, ба салоҳиятнокиву ғаъолияти босамари Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон вобастагӣ дорад, дар конунгузории кишварамон рузи 16

ноябр рузи Президент пазируфта шудааст.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муътарам Эмомалӣ Раҳмон марди олиму оқилу фозилу хирадмандест, ки давлатро аз фаноӣбӣ наҷот дода, мардумро мутаххид намуда, шӯълаи умедро бедор кард ва бо қадамҳои катъӣ ба сулҳу озоиш, рушду суботи минбаъдаи кишвар хидоят намуд.

Ҳамчунин Президенти Тоҷикистон пайваста дар бораи инкишофи соҳаи мактабу маориф, илму маърифат, фароҳам овардани шароитҳои мувофиқ барои таҳсилу касбомӯзӣ ва ҳаёти ҷавонон ғамхориҳо зоҳир менамоянд, ки маҳз тавассути ғамхориҳои доимиву пайгиронаи муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар солҳои соҳибистиқлолии кишвар ба ин мақсад шумораи зиёди муассисаҳои оқилу миёна, китобхонаву осорхонаҳо, марказҳои варзишӣ дилхуш сохта шуда, ба ихтиёри ҷавонон пешкаш шудааст.

Дар арсаи байналмилалӣ ҳамчун шахси сулҳофару сулҳпарвар, сарчамъқунандаи миллату давлат, амалисозандаи захираҳои ояндабинона баҳри рушду нумӯш ва ободии Ватан, ташаббускори ҳалли масъалаҳои глобалӣ шинохта шудани Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистонро на танҳо сокинони кишвар, инчунин тамоми мардуми сайёра медонанд ва эътироф намудаанд, ки ин ифтихори мо тоҷикистониён мебошад.

Аз фурсати муносиб истифода бурда, бо Рӯзи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ӯ ба маи Шумо дар дар симои Шумо қулли мардуми ноҳияро самимона муборакбод гуфта, ба ҳонадони ҳар яки Шумо ғазои озоишу меҳру муҳаббат, ғайзу баракат ва ба диёри бихишtosи Тоҷикистон гулгулшукуфои ҷовидонаро таманно менамоям.